

la Cara

BERNAT CALVO CATALÀ

festa de la flor consolidada

La tarda del dissabte 2 de juny i durant tot el dia 3 vam poder gaudir un any més de la tradicional Festa de la flor a Argentona. Enguany, s'ha repetit la bona idea de retornar per un cap de setmana l'enyorat enjardinament central de la Plaça Nova i amb la novetat d'una atracció al Saló de Pedra que no va deixar a ningú indiferent, amb una reivindicació a la llibertat perduda aquests últims mesos. També ve sent tradició l'ou com balla del Museu del Càntir, que segueix sent un focus d'atracció important en aquesta festa amb 1.880 visites.

Com a cara menys amable de tan bonica festivitat hem de lamentar la bretolada que es va fer al cremar-se el vestit groc amb flors que els voluntaris van preparar per a l'estàtua esvelta de la dona amb càntir de l'entrada d'Argentona per Dosrius.

Un cop més, com ja ve sent habitual en els últims anys, les entitats del municipi i l'Ajuntament han agafat un gran protagonisme en la Festa de la flor, sense deixar de banda aquells veïns, com per exemple els dels carrers Sant Ferran i Àngel Guimerà que mantenen la tradició antiga d'aplegar-se i realitzar les catifes, alguna d'elles amb les tradicionals sanefes que ens recorden el Corpus d'antany i que ara s'ha revitalitzat.

La diada va acabar, com no podia ser altrament, amb la tradicional trepitjada de les catifes a càrrec dels gegants d'Argentona, el pubillatge i tot aquell que s'hi va animar.

Gràcies a la regidora de festes, Montse Cervantes, al personal de l'Ajuntament i l'empresa municipal Aigües Argentona, empreses col·laboradores, entitats, veïns i voluntaris que van fer possible una festa molt lluïda.

Foto:
Francesc Villà

la Creu

FRANCESC VILLÀ

la descurança com habitud

Sesdevé massa sovint aplicar la descurança, no posar la cura deguda, en totes aquelles coses de la nostra vida quotidiana, en la relació entre les

persones, amb l'administració local, entre amics fins i tot.

La cosa ve a tomb amb el que ens trobarem el darrer dia de reunió d'aquest curs del CEAJC quan, després d'acabar-la, anàrem

a sopar plegats com a comiat estival. Ho férem en un cèntric restaurant de la vila on recordàvem haver gaudit de l'ombra i frescor d'unes moreres, si mal no recordo, que han estat substi-